

Script

Rozengeur & Wodka Lime

Seizoen 3 Aflevering 13 (39)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 12** Als Catherina tijdens een fancy fair beseft hoe Bob over zichzelf heenstapt uit angst haar en Maria te verliezen, wil ze hem niet langer dwingen in Nieuw Sloten te blijven wonen. Eerst moet hij zijn wilde haren maar verliezen in Amsterdam en zij zal op hem blijven wachten.
- 12** Chris belooft Robin om zijn vrouw en kinderen op te geven en helemaal voor haar te kiezen. Maar als Robin vergeefs op hem zit te wachten en hij afbelt met een smoes, begrijpt ze dat Chris nooit met zijn gezin zal kunnen breken.
- 12** Nadat haar moeder geholpen heeft met een businessplan en Jasper garant stond voor de lening, begint Donna's handeltje eindelijk te lopen.
- 12** Na de verhuizing van Margaretha naar het bejaardentehuis is Babette vrij om met Frank naar Barcelona te vertrekken. Ze schuift die beslissing echter voor zich uit, omdat zij haar moeder en vriendinnen niet meer in de steek wil laten.

1 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / OCHTEND 1

Het begin van de dag in Amsterdam: uitdagende *drag-queens* op hoge hakken en voorbijgierende trams in veel te nauwe straatjes.

2 EXT. WINKEL DONNA / STRAAT / OCHTEND 1**CROSS: 3 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / OCHTEND 1****CROSS: 4 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / OCHTEND 1****CROSS: 5 INT. LOUNGE BERLAGE / OCHTEND 1**

STRAAT: Met stralende ogen komt Donna een leegstaand winkelpandje uit, gevolgd door een jonge makelaar.

DONNA

Wat een geweldige ruimte.

ROBERT-JAN

Lekker grote vitrines. Ideaal om voorbijgangers naar binnen te lokken.

DONNA KIJKT NAAR DE RAAMPJES BOVEN DE INGANG.

DONNA

(Lyrisch) En die raampjes!

ROBERT-JAN

Ja, het pand is altijd goed onderhouden. En dat willen ze zo houden: zonder schriftelijke toestemming mag er niets verbouwd worden.

Donna is volkomen verliefd op het pandje en luistert nauwelijks naar de technische details van de makelaar.

DONNA

(In zichzelf) En midden in de Pijp!

ROBERT-JAN (VER WEG)

Het is geen A-locatie, maar bevindt zich wel tussen twee winkelstraten. U kan rekenen op zo'n vijftienhonderd passanten per dag, wat neerkomt op een potentieel...

Opeens kijkt Donna hem aan:

DONNA

Wanneer kan ik erin?

De makelaar breekt zijn verhaal af en zonder direct antwoord te geven:

ROBERT-JAN

U weet dat de huurprijs op tweeduizend per maand...

Donna knikt ongeduldig.

DONNA

Dat lukt wel.

ROBERT-JAN

En een halfjaar vooruit als borg.

Nu valt Donna even stil en slikt. Daar had ze niet op gerekend.

DONNA

(Liegt) Geen probleem.
(Voorzichtig) Wanneer moet ik dat betalen?

ROBERT-JAN

Dat hangt van de winkeliers-commissie af. Die willen de straat niet laten verpauperen en hebben daarom inspraak bij huurovereenkomsten. Vanmiddag maken ze een keuze.

DONNA

(Verbouwereerd) Zijn er meer kandidaten, dan?

Ze kijkt angstig naar het winkelpandje, alsof het haar nu al wordt afgenomen.

ROBERT-JAN

Een dierenpeciaalzaak, een kapper, een Indisch eethuisje en een café. Hoe heet uw bedrijf?

Met een pen in de aanslag wacht hij op haar antwoord.

DONNA

(Schaapachtig) Ik ehh... Ik heb nog geen naam.

Robert-Jan steekt zijn pen onmiddellijk weg en slaat zijn map dicht. Hij steekt een hand naar haar toe.

ROBERT-JAN

Vanmiddag hoort u de uitslag.
Misschien tot ziens, mevrouw De la
Fuentera.

Donna knikt en schudt zijn hand, waarna de makelaar vertrekt. Donna kijkt opnieuw onzeker naar het pandje en trekt haar mobiel tevoorschijn.

BEGIN TELEFOONSEQUENTIE:

WOONKAMER CATHERINA: Bob zit op z'n knieën voor een propvolle reistas en probeert met veel moeite de rits dicht te trekken. Vergeefs. Catherina komt de kamer binnen met een stapel winterkleding in haar handen.

CATHERINA

Hier.

Ze wil hem de kleding overhandigen, maar Bob kijkt aarzelend naar de reistas en dan weer terug naar de stapel in Catherina's handen.

BOB

Die roodbruine sjaal draag ik toch nooit?!

CATHERINA

Straks wil je hem om en dan moet je eerst helemaal naar Sloten.

BOB

Dat doe ik met alle plezier!

Vertederd buigt Catherina zich naar hem toe en ze kussen elkaar.

BOB (CONT.)

Trouwens, die is voor de winter.
Dan ben ik toch allang weer terug?!

Catherina weet even niets te zeggen en wordt gered door haar telefoon. Ze duwt de stapel in Bobs handen:

CATHERINA

Dat zien we wel.

En pakt haar mobiel.

CATHERINA (IN MOBIEL, CONT.)

Met Catherina.

STRAAT:

DONNA

Ik heb een geweldig pandje
gevonden! Precies wat ik zocht.

CATHERINA (V>O.)

Loop je niet te hard van stapel?!
Wat moet jij nou met een winkel?!

DONNA

Mijn spullen verkopen! Zo kan ik
meteen zien welke producten
aanslaan. En daarnaast zit ik ook
in de tussenhandel. Potentiële
afnemers kunnen in de winkel de
goederen komen bekijken. Die kan ik
toch niet thuis ontvangen!?

WOONKAMER CATHERINA: Catherina kijkt opzij naar Bob die
twee voetbalschoenen uit de reistas heeft gehaald en
daarvoor in de plaats de winterkleding probeert te proppen.

CATHERINA

Waarom niet?! Mijn cliënten komen
ook hier. Dat drukt de kosten enorm.

DONNA (V.O.)

Tja, daar bel ik voor. Kan ik wat
lenen?

CATHERINA

Hoeveel?

DONNA (V.O.)

Twaalfduizend? Euro.

WOONKAMER BABETTE: tegen de muur hangen uitgeknipte
krantenberichten over een ontvoeringszaak van Pieter
Ghafouri uit Iran door zijn Nederlandse moeder. Op het
bureau ligt het bijbehorende juridische dossier dat Babette
aan het bestuderen is.

BABETTE (IN TELEFOON)

Twaalfduizend?!

DONNA (V.O.)

De borg. Die kom ik nog tekort. Als
het doorgaat, tenminste.

BABETTE (IN TELEFOON)

Je hebt toch een lening gekregen
van de bank?

DONNA (VO, VIA TELEFOON)
Die was niet begroot op het huren
van winkelruimte. Maar nu ik deze
kans heb, kan ik hem niet laten
liggen.

Babette denkt even na.

BABETTE
Mm, twaalfduizend. Ik weet niet hoe
het zal gaan met Barcelona en met
Frank... Ik wil het spaargeld dat
ik heb even vasthouden.

WOONKAMER CATHERINA: Op de achtergrond heeft Bob de
winterkleding in de reistas gewurmd en trekt met één
beweging de rits naar de filistijnen. Catherina staart
ernaar, maar reageert niet.

CATHERINA
Sorry, wij hebben nu twee huishoudens,
dus zo ruim zitten wij ook niet.

Ze kijkt naar Bob die zich geen raad meer weet met zijn
spullen, en bedekt het mondstuk met haar hand.

CATHERINA (TEGEN BOB, CONT.)
In de keuken liggen nog twee
vuilniszakken.

Bob kijkt haar dankbaar aan en loopt richting keuken.

STRAAT: Donna staart verbeten naar 'haar' pandje.

DONNA
Dan probeer ik het wel bij m'n
moeder. Of misschien Jasper weer.
(Opeens) Weten jullie een naam?

CATHERINA (V.O.)
Wat voor naam?

DONNA
M'n winkel. Ik moet er toch iets
opzetten?

WOONKAMER CATHERINA: Bob vouwt een vuilniszak uit en begint
alle spullen vanuit de gescheurde reistas over te hevelen.
Catherina kan niet zo snel een naam bedenken en roept maar
wat:

CATHERINA
'Mikmak'? Ehh... 'Hot & Her'?

DONNA
Ehh... nou.

CATHERINA
'Santekraam'?

DONNA
Die bestaat al. En het moet iets
oosters zijn.

CATHERINA
'Sandokan'?

LOUNGE: Robin zit in haar eentje nerveus op Chris te wachten en praat door haar iMode-telefoon:

ROBIN
'Alladin'? 'Mekka'? Ehh...
'Esfahan'?

DONNA
Esfahan...?

ROBIN
Plaatsje in Iran. Komt Chris net
vandaan.

DONNA
O, zien jullie elkaar weer?

ROBIN
Vandaag voor het eerst. Nadat hij
m'n hele voicemail heeft
volgepraat.

DONNA
Dat is ook een manier. Blij?

ROBIN
Nou, ik sta te popelen.

STRAAT: Donna kijkt naar haar winkeltje en proeft het woord:

DONNA
'Popel'...

ROBIN
Daar heb je hem.

LOUNGE: En inderdaad: de deur van Berlage is opengegaan en Chris komt in vol pilotenornaat naar binnen. Eén brok zelfvertrouwen en sex-appeal. Verschillende vrouwen in de lounge volgen hem met hun blik. Robin lijkt weer helemaal

weg te smelten en moffelt haar mobiel in haar jaszak. Als Chris bij haar aankomt, gaat ze staan en hij kust gepassioneerd haar handen en haar gezicht.

CHRIS
Lieve, lieve, lieve Robin, bedankt
dat je bent gekomen.

Robin antwoordt niet en ondergaat zijn liefkozingen gelaten.

CHRIS (CONT.)
Het spijt me zo erg, dat ik je
vorige keer heb laten zitten.

Hij kijkt in Robins ogen en zij glimlacht terug:

ROBIN
Begrijp ik wel.

Chris slaakt bijna een zucht van opluchting.

CHRIS
De hele week ben ik tegen de muren
opgelopen van ellende. 'Waarom ben
ik thuis gebleven?!' Maar toen ik
die bloedende vinger zag van
Christiaan... Het was gewoon een
rotmoment.

ROBIN
Chris, Chris. Je zit zo vast aan je
gezin en je hebt het zelf niet eens
in de gaten.

CHRIS
Moet ik er nou een streep onder
zetten of niet?

Robin kijkt hem weer onbewogen aan.

ROBIN
(Rustig) Ja.

Chris glimlacht.

ROBIN (CONT.)
Onder onze relatie.

Van schrik veert Chris meteen overeind.

CHRIS
Nee!

ROBIN
Want je zult nooit kunnen kiezen.

CHRIS
Nee!

ROBIN
Maar altijd blijven schipperen.

CHRIS
Nee, dat wil ik niet!

ROBIN
En daarom hak ik de knoop door.

CHRIS
Nee, alsjeblieft, Robin. Je bent gewoon kwaad door vorige keer.

ROBIN
Eerst wel ja. Maar nou begrijp ik dat je van niemand kunt vragen om z'n gezin op te geven.

Chris kijkt haar smekend aan, maar Robin blijft ongenaakbaar.

ROBIN (CONT.)
Dag, Chris.

Een korte stilte.

Dan staat Chris abrupt op en verlaat zonder om te kijken de lounge. Als de deur achter hem is dichtgeslagen, verdwijnt eindelijk Robins pokerface en zakt ze ineen.

LEADER

6 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / OCHTEND 1

Tussen twee uitpuilende vuilniszakken staat een onzekere Bob.

BOB
Dit was het wel.

Catherina voelt zich eveneens ongemakkelijk en kijkt de kamer rond om zichzelf een houding te geven.

CATHERINA
Ik geloof het ook.

BOB
Ja.

Ook hij kijkt om zich heen. Geen van beiden maakt aanstalten om afscheid te nemen. Opeens haalt Catherina een banaan en een appel uit de fruitschaal en stopt die in Bobs zak.

CATHERINA
Voor onderweg. Als je honger krijgt.

BOB
Het is maar een half uur.

CATHERINA
Dat vond je vroeger ver.

BOB
(Lacht) Ja.

Weer die ongemakkelijke stilte.

BOB (CONT.)
Nou, dan ga ik maar.

Hij tilt beide vuilniszakken op en lacht schaapachtig om z'n onhandigheid.

BOB (CONT.)
Ik ben niet zo goed in afscheidnemen.

CATHERINA
Het is geen afscheid. Maar een nieuw begin.

BOB
O ja.

Hij loopt naar de wieg waarin Maria ligt.

BOB (CONT.)
Tot volgende week, schatje.

CATHERINA
Dan kom ik haar wel brengen.

Bob knikt en kijkt nog een laatste keer de kamer rond. Weer een stilte. Dan laat hij opeens de vuilniszakken zakken.

BOB
Is dit wel een goed idee?! Of zal ik gewoon nog een weekje blijven om te zien hoe het gaat?...

CATHERINA
(Rustig) Laten we eerst dit

proberen. Een beetje tot rust
komen. Even onszelf terugvinden.
Echt, dat hebben we nodig.

Bob knikt gelaten en pakt de vuilniszakken weer op.

BOB
Okee. Dan ehh... ga ik maar.

En dit keer loopt hij inderdaad de woonkamer uit.

7 EXT. HUIS CATHERINA / STRAAT / OCHTEND 1

De voordeur gaat open en Bob manoeuvreert de vuilniszakken de deur uit. Als hij de stoep bereikt, verschijnt Catherina in de deuropening met Maria op haar armen.

CATHERINA
Leef je uit.

Bob blijft staan en draait zich naar haar toe.

CATHERINA (CONT.)
Doe wat je wilt.

Bob knikt.

CATHERINA (CONT.)
Maar vergeet ons niet.

Snel komt Bob teruggelopen en geeft zijn dochter en Catherina een kus.

BOB
Ben je gek?! Ik mis jullie nu al.

Hij loopt naar de stoep, zwaait even en begint weg te lopen. Met het handje van Maria zwaait Catherina hem na. Ze is aangedaan, maar houdt zich groot.

8 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / OCHTEND 1

Krantenkoppen tegen de wand: 'WANHOPIGE MOEDER ONTVOERT KIND UIT IRAN', 'PIETER GHAFOURI (7 JAAR) SPREEKT ALLEEN NEDERLANDS', 'IRAANSE VADER EIST VOOGDIJ'. Tegelijkertijd praat Babette over de telefoon.

BABETTE (O.S.)
Om half één dus op mijn kantoor. En
neem Pieter maar mee...

Babette zit nog steeds achter haar bureau en probeert geruststellend te klinken:

BABETTE (CONT.)

Nee, wees maar niet bang. Zo snel gaat dat niet. Volgende week komt het pas voor en dan duurt het nog een hele tijd voordat de rechter een uitspraak doet...

Ze luistert geduldig, terwijl aan de andere kant de emoties hoog oplopen.

BABETTE (CONT.)

(Sust) Ik zal alles doen om dat te voorkomen... Da's goed. Tot straks.

Nadat ze de telefoon heeft neergelegd, staart ze even voor zich uit om alle emoties te laten bezinken. Opeens wordt ze de stem van Frank gewaar die aan de andere kant van de kamer met zijn mobiel aan het bellen is.

FRANK (IN MOBIEL)

Please, give me some time. I have to sort out a couple of things here, before I can come back...

Hij krijgt een hele tirade te horen.

FRANK (IN MOBIEL, CONT.)

I know, but it took longer than I expected and... No, I don't want to lose my job.

Onwillekeurig kijkt hij om richting Babette en ziet dat zij het hele gesprek gespannen zit te volgen. Terwijl beiden elkaar aankijken:

FRANK (IN MOBIEL, CONT.)

Okay, okay, I'll catch the first plane to Barcelona. See you the...

Maar de ander heeft al opgehangen. Frank bergt rustig zijn telefoon weg. Hij probeert het telefoongesprek te relativieren tegenover Babette die nog steeds geschrokken naar hem staart.

FRANK (CONT.)

Driftig mannetje, m'n baas.

BABETTE

Hij heeft gelijk. Dit duurt allemaal veel te lang. En het komt door mij.

Ze slaat met een krachtdadige beweging het dossier op haar bureau dicht.

BABETTE (CONT.)

Vanmiddag neem ik ontslag.

Frank komt naar haar toe en geeft haar een kus.

FRANK

Dan koop ik onze tickets.

Babette glimlacht zelfverzekerd naar hem.

9 INT. KANTOOR BABETTE / MIDDAG 1

Een zenuwachtige Nederlandse moeder zit met haar lichtgetinte zoontje op schoot tegenover Babette achter haar bureau.

BABETTE

Ik zal aan Hans Mulder vragen om uw zaak over te nemen...

IRENE

(Geschrokken) Waarom?

BABETTE

Dat is een zeer kundig advocaat en...

IRENE

(*Angstig*) Ben je bang te verliezen?!

Babette is even van haar apropos gebracht.

BABETTE

Ehh, dat is niet de reden. Maar makkelijk zal het inderdaad niet worden. Het *Haags Verdrag inzake Internationale Ontvoeringen* wordt hier nogal rücksichtlos toegepast. Acht van de tien kinderen moet terug.

Irene schrikt zich lam en kijkt onbewust naar haar kindje dat verdiept is in een elektronisch spelletje. Met z'n duimen bespeelt hij behendig de knopjes.

IRENE

(*Paniekerig*) Als ik hem laat gaan, zie ik hem nooit meer terug. In Iran geldt alleen het recht van de man!

BABETTE

Hans Mulder zal z'n uiterste best -

IRENE (VERVOLGT)

Hij is hier geboren en getogen! Hij

gaat hier naar school. Zijn vriendjes wonen hier. Hij praat Nederlands, hij denkt Nederlands, hij is Nederlands.

BABETTE

Ja, dat zie ik.

Pieter zit nog steeds geconcentreerd te spelen.

IRENE

En dan opgroeien in een ander land!
U kunt zich dat niet voorstellen.

BABETTE

Misschien beter dan u denkt.

IRENE (VERVOLGT)

Als je eigen kind langzaam van je vervreemdt. De eerste twee weken bij zijn vader, kon hij niet aarden. Miste Sesamstraat en z'n computer. Hij sliep slecht, at niet meer. Maar daarna...

Ze kijkt Babette geëmotioneerd aan en die kan zich haar gevoel levendig voorstellen.

IRENE (CONT.)

... zag ik hem veranderen. Hij ging mij, z'n moeder, mijden, precies zoals z'n vriendjes deden. En verstond opeens geen Nederlands meer of deed alsof. Ik voelde dat ik mijn grip op hem verloor. Dat ik hem verloor.

Babette schuift een papieren zakdoekje naar de vrouw toe om haar tranen te drogen.

IRENE (CONT.)

En wat kun je doen?! Het liefst wilde ik hem steeds bij me houden, maar ik zei:...

BABETTE

(Zacht) 'Ga maar naar buiten'.

IRENE

Ja. 'Spelen met je vriendjes'. Want een moeder sluit haar kind niet op.

Babette kijkt voor zich uit.

IRENE (CONT.)

En ondertussen zocht ik wanhopig naar een mogelijkheid om terug te keren. Om hem te laten opgroeien in Nederland.

Nu richt ze zich direct op Babette.

IRENE (CONT.)

(Smekend) Alstublieft, helpt u mij!

Babette kijkt haar aan en er valt een geladen stilte. Op dat moment steekt haar baas Mark z'n hoofd om de deur.

MARK (TEGEN BABETTE)

Je wilde mij spreken over Hans?

Irene kijkt van hem naar Babette die peinzend voor zich uitstaart. Dan hakt Babette de knoop door:

BABETTE

Dat hoeft niet meer.

En terwijl ze Irene aankijkt.

BABETTE (CONT.)

Deze zaak ga ik voor je doen.

Irene glimlacht naar haar. Mark verdwijnt weer en trekt de deur achter zich dicht. Opeens begint een melodietje te spelen uit het elektronische spel in Pieters handen. Hij kijkt op naar zijn moeder en Babette.

PIETER

(Stralend) Gewonnen!

Irene en Babette glimlachen.

10 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / MIDDAG 1

Opgefokt vanwege het winkelpand ijsbeert Donna door de kamer met haar mobiel tegen haar oor.

DONNA (DOOR MOBIEL)

Het is maar twaalfduizend, mam! Dat heb je toch wel ergens in een oude sok?... Binnen vier maanden, dat beloof ik.

Door de achterdeur komt Robin naar binnen: haar ogen zijn opgezwollen van het huilen en ze is nog helemaal ondersteboven van haar breuk met Chris. Donna is zo gefocust op het telefoongesprek, dat ze alleen gedachteloos een hand opsteekt naar Robin, maar niet opmerkt in wat voor

toestand die verkeert.

DONNA (IN MOBIEL, CONT.)
Top! Dankjewel... (*Verbijsterd*)
Wat?! Vijf procent?! Zoveel vraagt
de bank niet eens... Die willen me
nog steeds niks geven...

Robin ploft neer op de bank en gaat languit liggen met haar arm voor haar ogen. Donna maakt gefrustreerde armbewegingen.

DONNA (DOOR MOBIEL, CONT.)
Maar ik ben wel je dochter! Die zet
je toch niet af?!... (*Smalend*)
Vier-en-een-half, bedankt! Daarvan
ga je toch niet over de kop, hè?...
Ik zei toch bedankt?!... Zal ik
zeker doen.

Met een nijldige beweging maakt ze een einde aan het gesprek en legt haar mobiel weg. Ze loopt naar de keuken om een glas appelsap voor zichzelf in te schenken en praat ondertussen tegen Robin die voor haar onzichtbaar op de bank ligt.

DONNA (CONT.)
De borg is rond, maar vraag niet
hoe. Nou dat pand nog.

Ze neemt een flinke slok appelsap.

DONNA (CONT.)
Dat moet een of andere winkeliers-
commissie uitmaken. 'Of ik wel in
hun profiel pas'. Anders wordt het
een dierenwinkel of zo.

Nou pas valt het haar op dat Robin wel erg stil is en ze loopt met haar glas naar de bank toe. Als ze Robin met een arm voor haar ogen ziet liggen.

DONNA (CONT.)
Chris?

Zonder de arm weg te nemen:

ROBIN
Ik heb het uitgemaakt.

DONNA
(*Nuchter*) Goed zo. Was toch niets
geworden, zo'n getrouwde man.

Dat schiet helemaal in het verkeerde keelgat bij Robin en

ze veert overeind.

ROBIN
Zelfingenomen trut!

Donna verschiet van kleur: wat krijgen we nou?!

ROBIN (CONT.)
Wekenlang heb ik jouw geklaag moeten
aanhoren. Over Jasper, dan weer
Felix en je nieuwe baan. En steeds
weer moest ik opdraven om je advies
te geven en te troosten. Eén
verkeerde opmerking en je was hoogst
beledigd! En tegen mij zeg je
zoiets!

Donna maakt een verdedigend gebaar met haar handen, waarin
ze nog het glas vastheeft.

DONNA
Wat wil je dan horen?! (*Ironiseert*)
'Stom dat je het hebt uitgemaakt.
Je had nog vier maanden in de put
kunnen zitten'?

ROBIN
Nee, nou voel ik me goed! Jezus,
Donna, als jij niet weet hoe het
voelt.

Donna begint er een beetje genoeg van te krijgen.

DONNA
Ik heb even wat anders aan m'n
hoofd, als je het niet erg vindt.

ROBIN
Tuurlijk niet! Het zijn mijn
problemen, dus wat kan 't jou
schelen?!

DONNA
Okee: Ik vind het verschrikkelijk
wat jou overkomen is. Dat een
getrouwde man voor z'n gezin kiest!
Onbegrijpelijk. Ik ben er kapot
van. Zo tevreden?

Plotseling begint Robin te huilen en Donna heeft meteen
spijt van haar woorden en wil naast Robin gaan zitten.

DONNA (CONT.)
Sorry ik ehh...

Maar Robin weert haar af.

DONNA (CONT.)
Het is die winkel. Voor het eerst van m'n leven heb ik het gevoel dat ik zelf iets kan. Ook al heb ik geen ervaring of diploma's. En dat slokt me helemaal op, want het mag niet mislopen. Maar er moet nog zoveel gebeuren: eerst die winkel, dan de verhuizing, alles inrichten...

Robin kijkt naar haar op en door haar tranen heen:

ROBIN
Weet je waar je die hele reutemeteut van jou kan stoppen?...

Voordat Donna het antwoord kan raden, is Robin opgestaan en verlaat de kamer. Donna kijkt haar peinzend na en proeft het woord:

DONNA
(Voor zichzelf) 'Reutemeteut'.

Nee, geen naam voor de winkel.

11 INT. LOUNGE BERLAGE / MIDDAG 1

Een leeg espressokopje staat op tafel naast een schoteltje. Een lepeltje wijst naar het kopje en vervolgens naar het schoteltje.

BABETTE (O.S.)
Ik wil in Nederland blijven en ik wil Frank niet kwijt. Rara, hoe doe je dat?

Ze zit onderuitgezakt op de bank met naast zich Catherina. Achter hen staat de kinderwagen met daarin Maria.

BABETTE (CONT.)
Al twee weken probeer ik die keuze voor me uit te schuiven, maar nou staat zelfs zijn baan op het spel.

CATHERINA
En hij?

BABETTE
Koopt vanmiddag de tickets naar Barcelona.

Een stilte, waarin Catherina peinzend naar het kop-en-schotel dilemma staart en een koekje tussen haar tanden breekt.

CATHERINA
Nog koffie?

Babette knikt treurig van ja en Catherina zet het kopje krachtdadig terug op de schotel. Ze gebaart naar de serveerster.

BABETTE
Hij voelt wel dat ik twijfel, maar geen woord. Want hij is net zo bang als ik dat het straks voorbij is.

CATHERINA
Als je niet wil, dan moet je niet gaan. Die fout heeft Bob met Nieuw Sloten al gemaakt.

Babette schudt vertwijfeld haar hoofd:

BABETTE
En Frank kwijtraken?!

CATHERINA
Als je niets doet, verlies je hem zeker. Kijk naar ons. Ik heb Bob losgelaten en het is nog nooit zo goed gegaan.

Babette ziet dat helemaal niet zitten en strijkt gefrustreerd met een hand door haar haar.

BABETTE
Een lange-afstandsrelatie?! In *no time* loopt hij zo'n Spaanse tegen het lijf en dan is het afgelopen.

Ze kijkt Catherina aan:

BABETTE (CONT.)
Stel dat Bob iemand tegenkomt: jong, geen kind, houdt van stappen...

Catherina slikt iets weg, maar laat verder niets merken.

CATHERINA
Wij horen bij elkaar. Net als jullie. Daar komt niemand tussen.

De serveerster zet twee nieuwe espresso's voor hen op tafel.

BABETTE

Ik verdedig een vrouw die haar kind moet terugsturen naar Iran, hoewel hij is opgegroeid in Nederland. Ze vertelde dat hij haar na één maand begon te commanderen. Precies zoals hij daar jochies van zijn leeftijd had zien doen.

Ze kijkt Catherina aan.

BABETTE (CONT.)

Haar eigen kind! En ik moet geloven dat Frank eeuwig hetzelfde blijft in Barcelona?!

Ze schudt stellig haar hoofd.

BABETTE (CONT.)

Zo'n relatie houdt nooit stand.

Catherina voelt zich opeens minder zeker over haar relatie met Bob. Ze schudt die gedachten van zich af.

CATHERINA

Toch mag je hem niet laten bungelen. Het zijn jouw twijfels, jij wilt niet weg. Waarom moet hij daarvan de dupe worden?

Inmiddels is Donna gejaagd de lounge binnengekomen. Terwijl ze naar haar vriendinnen loopt, checkt ze haar mobiele telefoon op nieuwe voicemailtjes.

CATHERINA (CONT.)

Je moet het hem vertellen. Hoe rot dat ook is.

Babette kijkt stuurs voor zich uit, maar knikt dan langzaam ja. Donna gaat naast hen zitten en legt haar mobieltje grijpklaar voor zich op tafel. Ze steekt haar hand op richting serveerster.

DONNA

Wodka lime.

Babette en Catherina kijken met grote ogen opzij.

DONNA (CONT.)

Willen jullie ook?

CATHERINA

Om half twee?!

Donna maakt een verontschuldigend gebaar.

DONNA
(*Opgefokt*) M'n pandje. Ze kunnen
ieder moment bellen of het doorgaat.

Catherina en Babette knikken.

BABETTE (TEGEN DONNA)
Waar is Robin?

Met Robins uitval nog in gedachten:

DONNA
(*Lacherig*) Ze heeft eindelijk die
piloot gedumpt.

Meteen veren Catherina en Babette overeind.

CATHERINA
Ach, nee! Dat moet een klap zijn
voor haar!

BABETTE
Die zit natuurlijk helemaal stuk.

Donna is verrast door de bezorgdheid van haar vriendinnen voor Robin. Catherina trekt meteen haar mobiel tevoorschijn en drukt een toets in.

BABETTE (TEGEN DONNA, CONT.)
Hoe voelt ze zich?! Kapot, zeker?

DONNA
(*Stamelt*) Ze was niet vrolijk, nee.

Catherina luistert naar haar mobiel.

CATHERINA (TEGEN VRIENDINNEN)
Voicemail.

BABETTE (TEGEN CATHERINA)
Vraag of we iets kunnen doen.

Na de lange piep:

CATHERINA (IN MOBIEL)
Schatje, met Cath. We hebben het
gehoord van Chris. Wat dapper van
je. En wat verschrikkelijk rot. Als
we iets voor je kunnen doen... Ga
in ieder geval niet in je eentje
zitten treuren.

Ze beëindigt het gesprek. Donna is zich ondertussen steeds

schuldiger gaan voelen over haar eerdere reactie tegen Robin en probeert zich te verdedigen:

DONNA

Toch is het beter zo. Hoelang zouden ze anders nog zijn voortgesukkeld?

Babette reageert onverwacht bits:

BABETTE

Dat is makkelijk! Gooi ik Frank er ook maar uit. Scheelt een hoop problemen.

CATHERINA (TEGEN DONNA)

Hoelang ben jij niet 'voortgesukkeld' met Jasper? Of ben je dat al vergeten?

DONNA

(*Protesteert*) Het is niet leuk, maar op de lange termijn -

BABETTE (ONDERBREEKT)

Lange termijn, korte termijn, rentepercentage, winstdeling. Sinds jij in zaken bent, denk je alleen nog maar in cijfertjes!

Donna wil protesteren, maar Babette is nog niet klaar.

BABETTE (CONT.)

En het is geweldig dat je het hoofd boven water houdt...

CATHERINA (VULT NAADLOOS AAN)

... met ons als onbetaalde oproepkrachten.

BABETTE (VERVOLGT)

... Maar als mens word je er niet prettiger op!

Die zit. Donna wil kwaad worden, maar beseft dat haar vriendinnen evenals Robin gelijk hebben, en laat zich terugvallen in de bank.

DONNA

(*Verzucht*) Het slokt al mijn tijd op. Zelfs 's nachts ben ik nog aan het rekenen om alle gaten te dichten. En het is zo'n kick als ik rondkom. Alleen onmogelijk te combineren met iets anders:

kinderen, relatie, jullie...

CATHERINA

Dat komt wel. Als je wat steviger
op eigen benen staat.

Donna knikt en op dat moment gaat haar telefoon over. Pas in tweede instantie dringt dat tot haar door en gehaast neemt ze op.

DONNA (IN MOBIEL)

Met Donna...

Ze luistert en tijdens het gesprek bedekt ze het mondstuk van haar mobiel.

DONNA (TEGEN VRIENDINNEN, CONT.)

Ik krijg het.

Babette en Catherina glimlachten haar bemoedigend toe.

12 EXT. ANTI-KRAAKPAND / BUMPER / MIDDAG 1

Een vervallen bejaardentehuis in de Amsterdamse binnenstad.

13 INT. ANTI-KRAAKPAND / KAMER BOB / MIDDAG 1

In de verte galmen de scheurende gitaren van een repeterende hardrock-band. Een kinderwagen wordt de kamer binnengeduwd door een licht verbijsterde Catherina. Middenin de kamer zit Bob op zijn knieën een bed van sloophout te timmeren. Zijn ogen lichten op als hij Catherina ziet, maar hij kan niets zeggen, omdat hij verschillende spijkers tussen zijn lippen heeft.

Catherina wil hem kussen.

BOB

Mmpf-zichtig.

Terwijl hij snel de resterende spijkers in het bed jaagt, parkeert Catherina haar kinderwagen en bekijkt de kamer met afschuw. Afgescheurde resten van bloemetjesbehang tegen de muur, opkrullend hoogpolig tapijt.

BOB (CONT.)

Zo, die zit erin.

Hij ziet Catherina rondkijken.

BOB (CONT.)

Voormalig bejaardentehuis.

CATHERINA

Ja, ik zag de receptie. Waarom doe je niets aan die ingang? Ik trok de hele deur los.

Bob haalt z'n schouders op.

BOB

Ik moet de boel bewaken, niet opknappen. (*Verduidelijkt*) Anti-kraak. Zodat er niemand illegaal komt wonen.

Catherina kan haar afschuw niet langer voor zich houden.

CATHERINA

Wie wil hier nou wonen?

BOB

Vind maar iets anders in Amsterdam.

CATHERINA

Bij Bart toch?

BOB

In dat stinkhok?! Daar krijg je mij nooit meer in.

BART (O.S.)

Sterker nog: je komt er nooit meer in.

Bart komt de kamer binnen met twee gekleurde spotjes in z'n handen, waarvan hij er één aan Bob geeft. Die begint het ding meteen te testen.

BART (CONT.)

Vanavond een feestje in de kantine. Om Bob z'n herwonnen vrijheid te vieren.

Bob glimlacht verontschuldigend naar Catherina en die probeert haar ongemak te verbergen.

CATHERINA

Leuk.

En om maar van onderwerp te veranderen:

CATHERINA (CONT.)

Ik heb iets voor je meegebracht.

Ze haalt uit de kinderwagen een nieuw kofffiezet-apparaatje tevoorschijn en kijkt om zich heen waar ze die kan installeren. Daarbij valt haar oog op een ander viezig

koffie-apparaat.

BOB

Ja, ehh... Die is van m'n
buurvrouw. Omdat zij geen
electriciteit heeft.

BART

(*Vrolijk*) En zijn drankvoorraad
staat bij haar. Dus hier eten ze en
daar zakken ze door.

Catherina is pijnlijk getroffen.

CATHERINA

Een commune, hè? Back to the sixties.

BOB (TEGEN BART)

Waar is Angeline?

Catherina probeert zich nergens mee te bemoeien.

CATHERINA

(*Voor zichzelf*) An-ge-line.

BART (TEGEN BOB)

Die is bezig met de tap.

BOB

(*Bezorgd*) Help jij d'r even? Voordat
we straks zonder bier zitten.

Bart verlaat de kamer.

CATHERINA

Je bent snel ingeburgerd.

BOB

Ja, aardige lui, hier.

CATHERINA

Hoe aardig? Jullie delen koffie met
elkaar, drank. (*Onschuldig*) Ook het
bed?...

Ze tikt even met haar voet tegen het bed-in-wording.

BOB

Wat denk je nou?! Dat ik bovenop de
eerste de beste duik?!

CATHERINA

Ik weet het niet. Zeg jij het maar.

Bob maakt een gebaar van machteloosheid.

BOB

Cath?! Eerst moet ik van jou naar Sloten. Of ik wilde of niet. Dan weer terug om even 'los te komen'. Nou kom ik los, is het weer niet goed!

CATHERINA

(Kwaad) We zouden alleen wat afstand nemen om tot onszelf te komen. En daarna een frisse start te maken. Met elkaar! En zeker niet om je suf te neuken op allerlei drankparties met...

Ze maakt haar zin niet af en haar mond valt open. Bob kijkt verbaasd om. Een piepjong meisje met groen-fluoriscerend haar en spijkerpiercings over haar hele gezicht staat verontwaardigd in de deuropening. Bob draait zich verwonderd terug naar Catherina.

BOB

Met haar?

Catherina reageert niet, maar staart nog steeds naar de zuurstok voor hen.

ANGELINE

(Kwaad) Bobbie, die vriend van jou heeft een fust gemold. Het bier spuit alle kanten op.

Catherina trekt een verwonderd gezicht: Bobbie?

BOB (TEGEN ANGELINE)

Zoek iets om het op te vangen. Een jerrycan of lege flessen.

ANGELINE

Konden we niet vinden. Hij heeft de slang in z'n mond gestoken.

Bob draait zich verontschuldigend naar Catherina:

BOB

Sorry, ik moet naar beneden. Anders gaat het vanavond niet door.

Catherina gebaart dat het okee is.

CATHERINA

Doe wat je wil. Ik zal me nergens meer mee bemoeien. Bobbie.

Bob glimlacht even en rent dan achter Angeline aan de kamer uit. Als Catherina alleen is achtergebleven, beginnen de hardrockgitaren in de verte weer te scheuren.

14 INT. HIP CAFÉ / MIDDAG 1

Babette zit met afwezige blik door een tijdschrift te bladeren, als twee vliegtickets op tafel worden gelegd.

FRANK
Morgenmiddag om half twee.

Hij zit aan een tafeltje tegenover Babette, die in zichzelf gekeerd met een glas sinaasappelsap tussen haar vingers speelt.

FRANK (CONT.)
En daarna gaan we eten bij *La*
Cocina. Ik heb al gereserveerd.

Hij prikt een stuk omelet aan z'n vork en ziet dan het bedrukte gezicht van Babette.

FRANK (CONT.)
Hoe reageerden ze op je werk?

Een stilte, waarin Babette hem niet durft aan te kijken.

BABETTE
Ik heb geen ontslag genomen.

Frank reageert verbaasd en Babette verzamelt al haar moed:

BABETTE (CONT.)
Want ik ga niet weg. Ik wil niet weg.

FRANK
En Barcelona dan?

BABETTE
Dat was een heel mooie droom. En heel ver van huis. Hier zijn mijn vriendinnen en mijn familie.

Franks verbazing begint om te slaan in verontwaardiging.

FRANK
We hebben daar maanden gewoond!

BABETTE
En dat was een prachtige tijd! Maar daarna is er veel gebeurd. M'n vader, m'n moeder...

Ze krijgt het niet onder woorden.

FRANK
(*Rustig*) Is er iemand anders?

BABETTE
Nee!

FRANK
En dat telefoongesprek dan? In een
disco was je iemand
tegengekomen?...

Babette glimlacht triest.

BABETTE
Het was een vrouw. En ik was eenzaam
en onzeker. Het betekende verder
niets.

Ze grijpt geruststellend zijn handen.

BABETTE
Nee, natuurlijk niet! Ik hoef
niemand anders, alleen jou.

FRANK
Dus lieg je me wekenlang voor dat
je graag terugwilt?!

BABETTE
Om je niet kwijt te raken!

FRANK
En dat denk je zo te bereiken?!

Babette kijkt hem schuld bewust aan, maar Frank is witheet:

FRANK (CONT.)
M'n baan staat op de tocht, omdat
ik al twee weken onbereikbaar ben.

BABETTE
(*Zacht*) Sorry.

FRANK (VERVOLGT)
Een baan waarnaar ik drie jaar heb
gesolliciteerd!

BABETTE
Sorry.

FRANK (VERVOLGT)
De perfecte opstap naar New York!

Babette verbergt haar gezicht in haar handen.

FRANK (CONT.)

En die help jij doelbewust naar de klote, omdat 'je van me houdt'?!

Vanachter haar handen:

BABETTE

(*Emotioneel*) Frank, geloof me: als ik een andere oplossing had -

Maar Frank luistert al niet meer en gooit met een verachtelijk gebaar zijn servet op tafel waardoor Babettes glas jus d'orange omvalt.

FRANK

Wat zou je wel niet doen, als je me zou haten?

Hij loopt weg en verlaat het café zonder nog om te kijken. Babette laat de handen voor haar gezicht zakken en kijkt naar de gele plas sinaasappelsap dat van de tafel op de grond druipt. Met haar vinger trekt ze strepen door het sap.

15 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / MIDDAG 1

Met een inbleek gezicht, op dikke sokken en in een gemakkelijke joggingbroek loopt Robin door de kamer naar de keuken. Ze trekt het vriesvak van de koelkast open en kijkt naar de inhoud.

De achterdeur gaat open en Donna komt naar binnen. Robin werpt een blik achterom en dan weer voor zich: ze haalt een bak chocolade-ijs tevoorschijn. Donna blijft bij de deur staan en observeert Robin. Ze wil een gesprek beginnen, maar weet niet hoe.

Robin heeft een lepel uit de lade gepakt en probeert het deksel van de bak los te trekken. Maar het lukt niet.

DONNA

Eerst moet je die onderrand lostrekken.

Robin trekt de onderrand los en nou gaat het deksel inderdaad wel open. Ze kijkt even opzij naar Donna, die nog steeds met haar jas aan bij de deur staat.

ROBIN

(*Koel*) Hoe is het met je winkel?

Donna is blij met deze opening en komt dichterbijgelopen.

DONNA

Ik ga straks de sleutel ophalen.
Maar eerst wilde ik langs jou.

Robin kijkt haar even onderzoekend aan en begint dan met de lepel een stuk ijs los te bikken. Donna haalt even adem en steekt van wal:

DONNA (CONT.)

Het spijt me dat ik vanochtend zo... afstandelijk deed. Je had gelijk: het was harteloos en egoïstisch. Ik had moeten weten dat je stuk was van verdriet.

Robin steekt juist een klont ijs in haar mond.

ROBIN

't Gaat wel weer. Ik snap nou ook wel dat het helemaal niet kon, onze relatie.

Ze gebaart met haar armen om zich heen.

ROBIN (CONT.)

Waar hadden we moeten wonen?! (*Naar Donna*) Wij lopen elkaar al in de weg.

DONNA

Ben je gek?! Ik vind het geweldig dat jij hier woont.

Robin stopt met eten en kijkt Donna aan. Er verschijnt een glimlach op haar gezicht.

ROBIN

Ik ook.

In een spontane opwelling omhelzen beiden elkaar.

ROBIN (CONT.)

En dat laten we door niemand verpesten!

Op dat moment gaat de voordeurbel. Donna laat Robin los.

DONNA

Ik doe wel open.

En ze loopt naar de gang. Robin trekt een kast open om een schoteltje te vinden voor het ijs. Met een veelbetekenende blik komt Donna de gang weer uitgelopen.

DONNA (CONT.)

Robin, hier is iemand voor jou.

Nietsvermoedend draait Robin zich naar haar om en ziet Chris met twee koffers de kamer inlopen. Zijn hoofd is nog rood van de opwindings:

CHRIS

Ik heb er een eind aan gemaakt. In één klap!

Hij zegt het op een toon, alsof hij een driedubbele moord heeft gepleegd. Robins mond zakt open.

CHRIS (CONT.)

Ik ben er nu helemaal voor jou!

Hij laat z'n twee koffers naast zich op de grond vallen. Hij loopt naar Robin en omhelst haar hartstochtelijk. Robin heeft de lepel en de bak met ijs nog in haar handen.

DONNA

Ik ehh... ga de sleutel ophalen.

Ze vertrekt door de deur en laat Robin achter in de armen van Chris.

16 INT. WINKEL DONNA / MIDDAG 1

CROSS: 17 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / MIDDAG 1

CROSS: 18 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER

WINKEL: Een sleutel wordt omgedraaid in het slot van een winkel deur en Donna en Robert-Jan komen binnen.

ROBERT-JAN

Gefeliciteerd! Het spande erom, maar u bent het toch geworden...

Hij overhandigt de sleutel aan Donna, die hem met stralend gezicht in ontvangst neemt.

ROBERT-JAN (CONT.)

... nadat twee kandidaten zich hadden teruggetrokken.

Donna kijkt voldaan de ruimte rond, die nu van haar is.

DONNA

Waarom zijn die afgehaakt?

ROBERT-JAN

Ze vonden het financiële risico te groot en het aantal potentiële klanten te klein.

Het gezicht van Donna betreft.

ROBERT-JAN (CONT.)

Maar maakt u zich geen zorgen, daar komt uw eerste al.

Donna draait zich om naar de ingang en ziet Catherina met haar kindervagen binnenkomen.

De makelaar overhandigt haar de resterende sleutels met wat paperassen en geeft haar een hand.

ROBERT-JAN (CONT.)

Heel veel geluk ermee!

DONNA

Dat zal ik hard nodig hebben.

De makelaar knikt Catherina toe en verlaat het pand. Catherina bewondert de winkel en is dolblij voor Donna, maar die is allang niet meer zo overtuigd van haar beslissing.

CATHERINA

Het is prachtig! Niet te geloven dat het van jou is!

DONNA

Ik huur het.

CATHERINA

Maar jij hebt het toch maar gekregen en die anderen niet!

DONNA

En nou zit ik er minstens een halfjaar aan vast. Ik weet helemaal niet of ik dat wel kan opbrengen.

Ze gaat bovenop een achtergebleven toonbank zitten en zakt ineem. Catherina ziet Donna's stemming met verwondering aan.

CATHERINA

Waarom ben je er dan aan begonnen?!

DONNA

Het zag er zo lief uit.

Catherina schiet in de lach.

DONNA (CONT.)

Maar wel tweeduizend per maand. Nog los van gas, licht en water.

CATHERINA

Je gaat hier toch niet douchen? Nou dan! Er is zoveel van te maken. Moet je kijken.

Ze wijst naar een wand.

CATHERINA (CONT.)

Hier een brede kast voor al het kleine spul. Daar een glazen vitrine.

Ze gebaart naar de andere kant.

CATHERINA (CONT.)

Stel je voor: jouw prachtige waaiers als decoratie.

Donna kijkt mee en begint de ruimte inderdaad voor zich te zien.

CATHERINA (CONT.)

En die Japanse kamerschermen in het midden.

Donna springt van de toonbank af.

DONNA

Dan zet ik het porselein op een lage tafel tegen de zijkant.

CATHERINA

O ja, die kan Bob maken.

DONNA

Met een bamboe-afscheiding.

Ze kijkt weer stralend de ruimte rond.

CATHERINA

Als je hulp nodig hebt, dan springen wij gewoon bij. En we beginnen vanavond.

Ze haalt haar mobiel tevoorschijn.

WOONKAMER DONNA: op de bank zit Chris opgewonden in zijn mobiel te praten:

CHRIS (IN MOBIEL)

Nee, ik kom niet meer terug! Helma?

Aan de andere kant wordt hysterisch gehuild.

CHRIS (IN MOBIEL, CONT.)

Helma?!... Ik wil je gewoon niet meer voor de gek houden en mezelf ook niet...

Hij luistert en draait zich dan om naar Robin die helemaal de kluts kwijt is en als een gevangene op en neer loopt.

CHRIS (TEGEN ROBIN)

Hoelang hebben wij al iets?

ROBIN

(Opgefokt) Zes weken.

CHRIS (IN MOBIEL)

Zes weken.

Weer jammerkreten aan de andere kant. Dan rinkelt de telefoon van Robin.

ROBIN (IN MOBIEL)

Ja?

CATHERINA (V.O.)

Heb je vanavond iets te doen?

ROBIN

Shit Cath, ik zit hier met Chris.

WINKEL: Catherina kijkt verbaasd naar Donna.

CATHERINA

Hè?! Dat was toch uit?

ROBIN (VO, VIA MOBIEL)

(Fluistert) Z'n gezin is helemaal kapot! Constant huilende kinderen en z'n vrouw aan de lijn. Het is vreselijk! Alsjeblieft, ik moet hier weg!

CATHERINA

Ja, ehh... Kom maar hier naartoe. Dan bel ik Babette wel.

Ze verbreekt de verbinding en toetst een volgende nummer in.

CATHERINA (TEGEN DONNA, CONT.)

Bedoelde je dat met 'voortsukkelen'.

DONNA
Niet helemaal.

BABETTE (VO, VIA MOBIEL)
Frank?

CATHERINA
(Vrolijk) Nee, ik ben het: Cath.
Vanuit de prachtige nieuwe winkel
van Donna die wij met z'n allen -

Ze hoort een onderdrukte snik aan de andere kant.

CATHERINA (CONT.)
Babette?

WOONKAMER BABETTE: met gesloten ogen ligt Babette languit
op de bank.

BABETTE
(Verstikt) Frank en ik zijn uit elkaar.

Even een seconde. Dan:

CATHERINA (VO, VIA MOBIEL)
We komen eraan.

19 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 1

Een tableau vivant: Babette zit roerloos op de bank. Donna staat een sigaret te roken bij het raam en Catherina zit op een stoel naast de kinderwagen en kijkt naar Babette. Een verslagen stemming. Na een tijdje:

BABETTE
(Schor) Hij heeft z'n spullen al
ingepakt.

En inderdaad: naast de deur staat een volle reistas te wachten. Catherina noch Donna weet iets te zeggen om haar te troosten.

CATHERINA
(Zacht) Wanneer gaat z'n vliegtuig?

BABETTE
Morgenmiddag om half twee.

Ze probeert een sigaret op te steken, maar haar vingers trillen te erg. Tenslotte doet Donna het voor haar. Wanhopig lachend door haar tranen heen:

BABETTE (CONT.)
En ik kan nog steeds met hem mee!

Ze neemt een trek van haar sigaret. Op dat moment gaat de voordeurbel. Iedereen schrikt op en kijkt elkaar aan: zou dat?!...

BABETTE (CONT.)

Hij heeft een sleutel.

Catherina loopt de gang in om open te doen en Robin komt even later gehaast naar binnen. Ze is helemaal vol van haar eigen sores, maar houdt in als ze Babette ziet zitten. Dan steekt ze ook maar een sigaret op. Behalve Catherina, roken drie vriendinnen zwijgend een sigaret. Dan een diepe zucht:

BABETTE (CONT.)

Het zat eraan te komen. In het begin hoopte ik dat er niets zou veranderen, maar hij werd steeds vaker gebeld waar hij bleef. En toen ging ik oplossingen zoeken: een maandje hier en een maandje in Spanje. Maar ik geloof niet in dat soort relaties.

Een snelle blik van Catherina.

BABETTE (CONT.)

Hij was woedend dat ik het nu pas vertelde. En gelijk heeft hij.

Catherina gaat zorgzaam bij haar zitten.

CATHERINA

Hij snapt toch wel dat je hem niet kwijtwil?

BABETTE

Alsof dat het makkelijker maakt.

Ze drukt haar sigaret uit en kijkt naar Robin die nog steeds zo opgefokt is, dat ze nauwelijks kan stilstaan.

BABETTE (TEGEN ROBIN, CONT.)

En Chris? Wil jij die kwijt?

ROBIN

Ik weet het niet meer.

DONNA

Ja, waar is hij?

ROBIN

Nog steeds bij ons thuis. Aan de telefoon om z'n vrouw en kinderen

te kalmeren.

CATHERINA

Jezus.

ROBIN

Die zijn ontroostbaar en vragen wat ze verkeerd hebben gedaan. Niks natuurlijk, hij verliet ze alleen maar om mij!

Ze gaat op de bank zitten en voor het eerst vloeit de stress een beetje weg.

ROBIN (CONT.)

Alsof ik bloed aan m'n handen heb. Ik voel me net zo'n kindermoordenaar.

BABETTE

Hij heeft toch de knoop doorgehakt?

ROBIN

Maar ik heb 'm daartoe aangezet.

Ze masseert haar voorhoofd.

ROBIN (CONT.)

Ik moet er niet aan denken dat dit nog een week zo doorgaat.

DONNA

Een week? Maanden, jaren.

Robin werpt een blik opzij en ziet dat Donna het meent.

ROBIN

Dat trek ik echt niet.

BABETTE

Wil je hem nog?

ROBIN

Niet met z'n hele gezin erbij. En daar komt hij maar niet van los.

BABETTE

Kap er dan mee.

ROBIN

Ik kan hem toch niet aan de kant schuiven, nadat hij z'n hele...

BABETTE

Nu kan hij nog terug. Straks niet

meer.

Robin kijkt voor zich uit en denkt na.

BABETTE (TEGEN ROBIN, CONT.)
Jullie relatie zonder verant-
woordelijkheden is voorbij. Dit is
nog maar het begin van de ellende.

Een geladen stilte, waarin Robin knikt: ze weet wat haar te
doen staat.

DONNA
Ik geloof dat we allemaal wel toe
zijn aan een borrel.

Ze kijkt iedereen even aan.

DONNA (CONT.)
Kunnen jullie meteen m'n winkel zien.

CATHERINA
Dan breng ik eerst Maria even naar
huis.

20 EXT. NIEUW SLOTEN / STRAAT / MIDDAG 1

In een behoorlijke loopas koerst Catherina met haar
kinderwagen door een straat in Nieuw Sloten. Opeens ziet ze
midden op de stoep een onbeheerde kinderkar staan. Ze
houdt haar pas in en werpt een blik in de kar: daarin
ligt een jongetje van zo'n tien maanden te slapen.

Verbaasd kijkt Catherina om zich heen: wie laat z'n kind
hier nou achter? Ze kijkt om zich heen, maar ziet niemand.
Ze buigt zich over de wieg:

CATHERINA
(Met kinderstem) Waar is je mama?

GERD (O.S.)
Laat 'm maar even slapen.

Catherina kijkt verbaasd op. Nu pas ziet ze een man staan
bij de voordeur van een van de huizen. Hij zit gehurkt voor
de brievenbus met een lus van ijzerdraad.

GERD (CONT.)
We wilden een middag naar oma, maar
de deur waaide achter me dicht.

CATHERINA
En de huissleutels lagen nog binnen.

GERD

En mijn mobieltje ook. Anders zou ik mijn ouders bellen voor de reservesleutel.

Catherina ziet het vruchteloze gevis van Gerd met zijn ijzerdraad aan en vindt het wel grappig.

CATHERINA

Ben je al lang aan het vissen?

Gerd moet nu ook lachen om de situatie.

GERD

Ik geloof dat ik niet in de wieg ben gelegd om inbreker te worden.

Opeens begint een baby te huilen. Catherina en Gerd lopen allebei naar hun wagen. Luuk ligt te krijsen.

GERD (CONT.)

Hij is al weer aan zijn flesje toe... (Beseft) En dat ligt natuurlijk ook nog binnen.

Ook Maria begint nu te huilen. Catherina kijkt naar haar dochter en naar Gerd met zijn zoontje. Dan krijgt ze een idee.

CATHERINA

Kom anders even met mij mee. Dan kan je Luuk bij mee de fles geven en kan je bellen voor de reservesleutels.

Gerd kijkt dankbaar aan.

GERD

Lijkt me een prima oplossing. Dank je.

21 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / MIDDAG 1

Midden in de kamer op een kleedje tussen het speelgoed kruipen twee babies om elkaar heen: Maria en Luuk.

GERD

Een winkelcentrum dichtbij, veel groen: ik heb het hier wel naar m'n zin, ja.

Hij zit aan tafel tegenover Catherina: beiden met een kop koffie voor zich.

CATHERINA

Niet te ver naar Amsterdam?

Gerd haalt z'n schouders op.

GERD

Zo vaak kom ik daar toch niet. Ik
werk gewoon thuis, anders is het
niet te combineren met die kleine.

Hij knikt richting Luuk.

CATHERINA

(Voorzichtig) En je vrouw?

GERD

(Droog) Overleden. Bij de geboorte.

CATHERINA

O, sorry, ik wist niet...

Gerd maakt een afwerend gebaar.

GERD

Dat is nou eenmaal zo. Het leven
gaat verder.

Hij schiet naar z'n zoontje toe en gaat op z'n knieën naast hem zitten. Hij haalt een zakdoek uit z'n broekzak en veegt wat slijmerig kwijl rond de mond van het kereltje weg. Catherina kijkt vertederd naar zijn handelingen.

GERD (CONT.)

En jij?

Hij kijkt haar aan en opeens springt er een vonk over tussen beiden.

CATHERINA

Gescheiden.

Ze voelt dat ze kleurt.

CATHERINA (CONT.)

Hij hield het hier niet meer uit en
toen zijn we ieder onze weg gegaan.

Gerd knikt begripvol.

GERD

En dat gaan wij ook doen.

Hij tilt zijn zoontje op en draagt hem naar zijn kinderwagen.

CATHERINA

Nu al?

Terwijl hij de wagen naar de gang rijdt:

GERD

Het was gezellig. Misschien kunnen we vaker iets afspreken?

CATHERINA

(Te gretig) Graag. *(Herstelt zich)*
Ik bedoel: goed.

Nog een laatste glimlach en Gerd rijdt de kamer uit. Catherina blijft in verwarring over haar eigen gevoelens achter.

22 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / MIDDAG 1

Gespannen sluipt Robin in haar gewone jas vanuit de gang de kamer in, waar niemand is te bekennen.

ROBIN

Chris?

Ook de keuken is verlaten.

ROBIN (CONT.)

(Harder) Chris?!

Nog steeds geen reactie en Robin ademt opgelucht uit. Maar dan wordt een toilet doorgetrokken en een deur opengegooid.

CHRIS (O.S.)

Hier!

Gejaagd komt hij de kamer ingelopen.

CHRIS (CONT.)

Ze wil hiernaartoe komen!

Robin zucht: de ellende is nog lang niet voorbij.

CHRIS (CONT.)

Ik heb jouw adres niet gegeven
natuurlijk, maar dat probeert ze
los te krijgen via P&O.

ROBIN

Dat ontbrak er nog maar aan.

Chris grist een gouden gids van het bureau en ploft neer op de bank naast de telefoon.

CHRIS

We kunnen hier niet blijven! Ik boek een hotel. Pak jij je spullen?!

Hij pakt de hoorn van de haak en toetst snel een nummer in. Robin blijft gewoon staan.

ROBIN

(Voorzichtig) Dit kan toch niet?!

Chris houdt de telefoonhoorn tegen z'n oor.

CHRIS

Nee! Maar ga jij dat haar uitleggen?!

Hij heeft verbinding:

CHRIS (IN TELEFOON, CONT.)

(Snel) Ik wil graag een kamer reserveren voor meneer en mevrouw Jongerius.

ROBIN

Dit, bedoel ik. 'Wij'.

CHRIS (IN TELEFOON)

Even wachten, alstublieft.

Hij laat de hoorn zakken en kijkt Robin verbaasd aan.

CHRIS (CONT.)

Wat is er met 'ons'?

ROBIN

Hoe kunnen wij ooit een normale relatie hebben met twee huilende kinderen en een gebroken vrouw op de achtergrond?!

CHRIS

Wat had je dan verwacht? Dat ze me lachend zouden uitzwaaien?

Van heel in de verte klinkt een roepende stem:

RECEPTIONISTE (VO, VIA TELEFOON)

Meneer? Meneer, bent u daar nog?!

CHRIS (TEGEN ROBIN)

Dat is de prijs die we moeten betalen.

Hij neemt de hoorn weer op.

CHRIS (IN TELEFOON, CONT.)
Ja. Met bad. Voor een week of drie.

ROBIN
Moeten we het dan wel doen?

CHRIS (IN TELEFOON)
Sorry.

Hij laat de hoorn weer zakken.

CHRIS (TEGEN ROBIN, CONT.)
Sterker nog: we hebben het al
gedaan! Ik kan nou moeilijk terug.

ROBIN
En als je zegt dat het een vergissing
was? Een midlife crisis of zo?

CHRIS
(*Verbijsterd*) Nadat ik m'n
trouwing heb doorgespoeld?!

Hij kijkt Robin doordringend aan.

CHRIS (CONT.)
(*Fel*) Wij zouden voor elkaar
kiezen. Weet je nog?! Uitgaan met
z'n tweeën zonder onze liefde te
hoeven verbergen? Daar mocht
niemand anders tussenkomen.

Robin speelt nerveus met haar jas en Chris windt zich nog
meer op:

CHRIS (CONT.)
Een weeklang heb je mij genegeerd,
omdat ik de eerste keer niet ben
opgestapt! Maar nu verlaat ik m'n
gezin en jij laat me vallen!

ROBIN
Dit voelt gewoon ellendig.

CHRIS
Jij voelt je ellendig?! Hoe denk je
dat ik me voel?! Als zo'n kleine
jongen uit het raam hangt: 'Pap,
waar ga je heen?'

ROBIN
(*Zacht*) Daarom moet je ook terug.

CHRIS
Voor jou. Ik heb alles opgegeven
voor jou.

ROBIN
En dat wil ik niet. Je moet terug.

CHRIS
(*Stellig*) Nee.

ROBIN
Komop Chris. Ze zullen je met open
armen ontvangen.

CHRIS
(*Koppig*) Nee, ik blijf hier.

ROBIN
Dan ga ik.

Ze doet demonstratief haar jas dicht en als Chris niet reageert, loopt ze de kamer uit. Even later horen we de voordeur dichtslaan. Chris verzinkt in gepeins en is de telefoonhoorn in zijn hand helemaal vergeten.

RECEPTIONISTE (V.O., UIT TELEFOON)
Meneer?!

Chris wordt zich opeens bewust van de stem en neemt de hoorn weer op.

CHRIS
Ja?

RECEPTIONISTE (V.O., UIT TELEFOON)
Zal ik die kamer maar annuleren?

CHRIS
Mja.

Hij legt de hoorn terug op de haak en staart aangedaan, maar vastbesloten voor zich uit.

23 EXT WINKEL DONNA / MIDDAG 1

Voor het nieuwe winkelpand van Donna staat een huurbusje vol dozen met Aziatische opschriften. Donna is in haar eentje haar spullen aan het verhuizen en tilt juist een grote doos uit het busje en loopt ermee de winkel in.

24 INT WINKEL DONNA / MIDDAG 1

In de winkel sjuwt Donna de doos naar een stapel in de

hoek en zet hem daar op de grond. Ze draait zich om en wil weer naar buiten lopen, maar ziet dan Jasper in de deuropening staan met een volgende doos in zijn handen. Hij overhandigt haar de doos.

JASPER

(Vriendelijk) Ik kwam eens kijken waar ik nou precies borg voor sta.

Donna maakt een hulpeloos gebaar naar de ruimte om haar heen.

DONNA

Er moet nog heel veel aan gebeuren. Hout op de grond, een kleurtje. Het ziet er nu verschrikkelijk uit.

JASPER

Het is prachtig.

Hij kijkt de ruimte rond.

JASPER (CONT.)

Het doet me denken aan de Lijnbaansgracht. Weet je nog, ons trouwen?

Donna kijkt nu zelf ook rond en glimlacht:

DONNA

Nu je het zegt!

JASPER

Dezelfde kale muren. Dozen in een hoek.

Donna wordt opeens overvallen door een weemoedige bui.

DONNA

Vol goede moed zaten we. En de beste voornemens. We zouden het weleens anders doen dan onze ouders...

Een melancholische stilte.

JASPER

Er waren ook mooie tijden. Met ons gezin. Met ons tweeën.

Even een warme blikwisseling tussen beiden.

DONNA

(Gelaten) En nu is de cirkel rond. Ik ben weer terug bij af. In dezelfde kale ruimte.

JASPER

Maar een stuk wijzer! En met veel meer lef. Moet je zien wat je nou aandurft!

Hij gebaart om zich heen.

JASPER (CONT.)

Dat had je veertien jaar geleden echt niet gedaan!

Donna kijkt hem dankbaar na, als hij naar de uitgang loopt.

DONNA

Ehh Jasper, weet jij geen naam voor deze winkel? Ik kan maar niks bedenken.

Jasper denkt even na.

JASPER

Misschien 'Fuentera'?

DONNA

Mm, dat komt wel heel dichtbij. Als ik dan failliet ga, is het alsof ik zelf het loodje leg.

JASPER

Jij onderschat je eigen kracht.

En daarmee verlaat hij de winkel.

25 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / MIDDAG 1

Onrustig drementelt Chris door de kamer, totdat hij de voordeur hoort opengaan. Hij verbergt zijn teleurstelling als niet Robin, maar Donna vermoeid binnenkomt. Die werpt een verbaasde blik naar Chris en sjokt verder naar de keuken.

DONNA

(Kalm) Waar is Robin?

Ze zet de kraan open en wast haar gezicht en handen.

CHRIS

Klein meningsverschil. Ze vond dat ik terug moest naar m'n gezin, maar dat kan ik niet.

Donna veegt haar gezicht en handen droog met een handdoek.

DONNA

Nee, natuurlijk niet. Als je net met ruzie bent weggelopen!

Chris is verbaasd over Donna's welwillende houding en ontspant een beetje.

CHRIS

Dus wilde ik naar een hotel.

Donna schenkt voor zichzelf een glas melk in en gaat helemaal met Chris' gedachtengang mee.

DONNA

Om te vieren dat jullie eindelijk samen zijn. Nu het nog kan.

Ze zet het glas aan haar mond.

CHRIS

Precies. Twee-drie weken in de bruidssuite...

Alsof Donna's woorden nu pas doordringen:

CHRIS (CONT.)

... Wat bedoel je met 'nu het nog kan'?

Donna drinkt haar glas rustig leeg.

DONNA

Gewoon, voordat de rechtszaak begint. Je gaat toch scheiden?

CHRIS

Ehh, ja. Dat lijkt me wel.

DONNA

Nou dan. Eerst een verzoekschrift naar de advocaat. Daartegen maakt je vrouw dan weer bezwaar. De rechter verleent uitstel. Dan eindelijk de zitting. Je vrouw weer in hoger beroep. En voor je het weet ben je een jaar verder. Dan heb je echt geen tijd meer voor dit soort ontspanning.

Ze zet haar glas in de gootsteen.

DONNA (CONT.)

Of geld. Hoeveel verdien je?

CHRIS

Wat heeft mijn salaris hiermee...

DONNA (VERVOLGT)

Een alimentatie van twee-drie
duizend per maand. Daarbovenop nog
het onderhoud van de kinderen:
school, kleren, de vakanties. Hou
je dan nog genoeg over voor een
hotel?

Haar woorden missen hun uitwerking niet en Chris begint
zijn toekomst steeds somberder in te zien.

DONNA (CONT.)

Of voor de wasserette en een werkster.
Want dat zie ik Robin nog niet doen.

Ze komt de keuken uit en glimlacht Chris nog even
bemoedigend toe.

DONNA (CONT.)

(Vriendelijk) Dus ga maar lekker
naar een hotel met Robin en geniet
er van. Jullie moeten daar nog lang
op teren.

Ze verlaat de kamer en Chris blijft peinzend achter: waar
begint hij aan?

26 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 1

Frank is net de kamer binnengekomen met in beide handen een
plastic zak vol dampend eten. Vanaf de bank observeert
Babette zijn bewegingen, maar Frank laat niets van zijn
werkelijke gevoelens blijken.

FRANK

Pak jij de borden?

BABETTE

Het galgemaal.

FRANK

Precies. Afscheid nemen doe je met
een volle maag.

Weinig energiek hijst Babette zichzelf uit de bank omhoog
en pakt borden en bestek uit de kast. Terwijl ze dat op
tafel legt, opent Frank bakjes en papieren zakjes. De
lekkerste Spaanse gerechten komen tevoorschijn:

FRANK (CONT.)

Albondigas, tortilla, pincho de chorizo...

BABETTE

Probeer je me zo toch mee te krijgen?

FRANK

Caramba, ze heeft me door.

BABETTE

Pilsje erbij? Een Nederlands pilsje.

FRANK

Als je niets anders hebt, graag.

Babette haalt twee beugelflesjes uit de ijskast en klikt ze open. Ze geeft een flesje en een glas aan Frank die al aan tafel is gaan zitten, en neemt zelf ook plaats. Babette klinkt haar flesje tegen het zijne.

BABETTE

(Behoedzaam) Waar drinken we op?

Frank pakt ook zijn flesje op en denkt even na:

FRANK

Misschien op onze gemiste kansen en onvervulde dromen. Of op alle slapeloze nachten die nog komen gaan.

Ter bekroning van zijn toast neemt hij een flinke slok.

BABETTE

(Gedachteloos) Proost.

Peinzend volgt zij de handelingen van Frank die wat tortilla op zijn bord heeft geschept en begint te eten, totdat zij opeens haar flesje op tafel zet.

BABETTE (CONT.)

(Serieus) Frank, ik wil niet dat wij met ruzie uit elkaar gaan.

FRANK

Zie je mij vechten, dan? Ik geniet van die chorizo. Moet je ook eens proberen.

BABETTE (VERVOLGT)

(Fel) Jij voelt je bedrogen, omdat ik niets heb gezegd, maar hoe denk je dat ik me voel?! Weken loop ik

hier al mee rond! Tot ik er gek van werd! Ik wilde niet weg uit Amsterdam, maar jij mocht het niet weten. Anders zou ik je verliezen.

FRANK

(Droog) Nou wéet ik het toch?!

Hij wijst met z'n mes:

FRANK (CONT.)

Hoef jij geen paëlla?

Babette geeft een harde klap op de tafel.

BABETTE

Luister naar me! Je neemt me niet serieus!

Frank kijkt haar ernstig aan:

FRANK

Dat doe ik wel. Reken maar. Ik heb nog nooit iemand zo serieus genomen.

Hij steekt een stuk paëlla in z'n mond. In verwarring gebracht door zijn woorden kijkt Babette hem aan.

BABETTE

Dan moet het je toch iets doen?! Zien we elkaar straks alleen in de vakanties? Anderhalve maand per jaar. Of zetten we er maar liever helemaal een streep onder?!

Frank legt z'n vork neer en veegt z'n mond af aan een papieren servet.

BABETTE (CONT.)

Ik zie één zwart gat voor me!

FRANK

Daarom blijf ik ook hier.

Zonder enige emotie kijkt Babette hem aan.

FRANK (CONT.)

Ik heb ontslag genomen. Om bij jou in Amsterdam te blijven.

Babette kijkt hem sprakeloos aan. Dan staat ze met een abrupte beweging op, loopt van de tafel weg en blijft bij het raam staan. Ook Frank staat op en loopt naar haar toe. Babette bedekt met één hand haar ogen en het is duidelijk

dat ze hevig geëmotioneerd is.

FRANK (CONT.)

Hé lief, wat is er?

Hij trekt de hand voor Babettes gezicht vandaan en zij kijkt van hem weg. De tranen staan in haar ogen.

BABETTE

Wie doet dat nou, idioot?! Zo'n baan! Die vind je hier nooit.

Teder draait Frank haar gezicht naar zich toe.

FRANK

Jou vind ik hier. Dat is veel belangrijker.

BABETTE

Ik wil niet dat jij je carrière vergooit om mij.

FRANK

Dat bepaal ik zelf wel.

Hij geeft haar een lange, lange kus en uiteindelijk omhelst Babette hem.

BABETTE

Waarom zei je het niet meteen?

FRANK

Dan werd de paëlla koud.

Hij grijnst en Babette geeft hem een speelse stomp. Ze is gelukkig.

27 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / AVOND 1

De avond is inmiddels gevallen.

28 INT. WINKEL DONNA / AVOND 1

In de kale winkelruimte zijn een paar spotjes opgehangen. Van twee dozen en een plank is een tafel geïmproviseerd. Lege kistjes dienen als krukjes. Donna schenkt twee glazen wodka lime in en luistert naar een opgewonden Catherina.

CATHERINA

Dat heb ik zolang niet gevoeld! Hoe hij lacht en naar me kijkt! Ik werd helemaal warm van binnen.

DONNA
Dus het heeft wel succes, die
'afkoelingsperiode' van jullie?

CATHERINA
Ik heb het niet over Bob!

Donna draait zich verbluft om met de wodkaflles nog in haar handen.

CATHERINA (CONT.)
Een buurman!

Ze ziet hem weer helemaal voor zich.

CATHERINA (CONT.)
Hij heeft een zoontje, Luuk. Net zo oud als Maria. En hij vindt Nieuw Sloten geweldig. Zoveel volwassener dan Bob. Z'n vrouw is overleden. En we gaan omstebeurt op de kinderen passen, (*veelbetekenend*) dus ik zal hem wel vaker zien.

Donna kan haar oren nog steeds niet geloven.

DONNA
En dan?

CATHERINA
En dan?! Samen de ramen lappen, het huis een grote beurt... (*Dubbelzinnig*)
Wie weet wat we nog kunnen verzinnen...

Donna zet de fles wodka weer terug op tafel.

DONNA
Vanmiddag beweerde je nog dat Bob en jij bij elkaar horen. 'Daar komt niemand tussen'.

CATHERINA
(*Verdedigt zwakjes*) Af en toe moet je dat gewoon testen.

DONNA
O ja?! En hoever gaat dat 'testen'. Een beetje knuffelen? Tongzoenen? Of het hele programma?!

Catherina geeft geen antwoord.

DONNA (CONT.)
Hiermee dacht jij je relatie te

redden?!

CATHERINA

Er is toch nog niks gebeurd?!

DONNA

En als er iets gebeurd? Als het
'ramen lappen' uit de hand loopt?!
Wat zou Bob daarvan vinden?

De winkeldeur gaat open en Robin komt opgetogen naar binnen.

DONNA (CONT.)

Je weet hoe de experimenten van
Jasper en mij zijn afgelopen. Dat
wens ik je niet toe.

Catherina is aan het denken gezet.

ROBIN

Chris is weg!

Donna kijkt haar quasi-verbaasd aan: hoe kan dat nou?

ROBIN (CONT.)

Ik ben het hele huis doorgelopen,
maar hij is echt verdwenen. En hij
heeft z'n spullen meegenomen.

DONNA

Geen briefje achtergelaten?

ROBIN

Niks. Heeft hij toch naar me
geluisterd. Of z'n vrouw is
langsgekomen.

DONNA

Vast.

De winkeldeur gaat weer open. Beiden draaien zich om en
zien Catherina in de opening staan.

CATHERINA

Ik eh... Ik ben zo weer terug.

De deur slaat achter haar dicht. Donna kijkt naar Robin en
ziet dat de hele toestand met Chris haar meer heeft
aangegrepen dan ze laat blijken.

DONNA

Het is beter zo. Echt.

Robin knikt treurig.

29 INT. ANTI-KRAAKPAND / GANG / AVOND 1

Een enorme beat doet het anti-kraakpand op z'n grondvesten trillen. Een aantal vage jongeren hangt in de gang tegen de muur en staat een pilsje te drinken. Catherina komt van buiten de gang in en zoekt rond naar Bob. Ze schiet een bewoner aan, maar kan zich nauwelijks verstaanbaar maken door de muziek.

CATHERINA

Bob?!... Bob Ensink?! Groot, blond.

De jongen haalt z'n schouders op.

ANTI-KRAKER

Nie rozumie (*Ik begrijp het niet*).

Catherina kijkt weer rond en ziet opeens het buurmeisje met het gifgroene haar voorbijkomen. Ze snelt ernaar toe en praat onverstaanbaar met het meisje. Angeline loopt een ruimte in waar het feestgewoel zich afspeelt. Catherina wacht even en bekijkt de wazige types die voorbijkomen.

Helemaal bezweet komt Bob de feestruimte uit. Zijn gezicht klaart op als hij Catherina ziet staan.

BOB

(*Roept*) Kom je feesten?!

Catherina schudt haar hoofd:

CATHERINA

(*Roept*) Ik zit bij Donna!

Ze kijkt weer rond.

CATHERINA (CONT.)

Leuke burenen?!

BOB

Een beetje jong. Maar heel gezellig.

Hij neemt een slok van z'n biertje.

CATHERINA

En vrouwen?

BOB

Wat?!

CATHERINA

Vrouwen?! Zit er nog iets bij?!

Bob schudt z'n hoofd.

BOB

Ik heb jou toch?!

Catherina glimlacht lief en worstelt met haar woorden:

CATHERINA

Als je iemand tegenkomt... Laat je door mij niet tegenhouden... Ik bedoel... Ik zou het je niet kwalijk nemen...

Bob lacht niet-begrijpend:

BOB

(*Vrolijk*) Kom je dat vertellen?! Ik ben niets van plan, hoor.

Catherina knikt en kijkt weer om zich heen.

CATHERINA (VERVOLGT)

(*Serieus*) En dat geldt ook voor mij. Wat ik ook doe, het zal mijn gevoel voor jou niet veranderen. Dat moet je nooit vergeten.

Nu begrijpt Bob pas de implicaties van haar woorden en hij kijkt haar gealarmeerd aan.

CATHERINA (CONT.)

Wat er ook gebeurt.

Ze geeft hem een kus en loopt weer door de gang naar de uitgang. Bob kijkt haar geschrokken na. Het bezwete hoofd van zijn vriend Bart verschijnt uit de feestruimte.

BART

Waar blijf je nou, man?! Party!

Bob reageert niet op hem, maar blijft Catherina nakijken.

30 INT. WINKEL DONNA / AVOND 1

Donna en Robin zitten onderuitgezakt op twee kistjes en luisteren naar Babette die dolgelukkig vertelt over haar hereniging met Frank.

BABETTE

(*Triomfantelijk*) Z'n hele carrière. Hoppa. Overboord. Voor mij.

DONNA

Bèh! Gewoon onnatuurlijk: een vent die niet alleen aan zichzelf denkt.

BABETTE

Echte liefde heet dat.

ROBIN

Dat denkt Chris ook. Die verliet voor mij z'n gezin.

DONNA

Was dat dan geen echte liefde?

Robin haalt haar schouders op.

ROBIN

Ja. Nee. Ik weet het niet. Meer de spanning van iets wat niet mag, denk ik.

Catherina komt op dat moment terneergeslagen de winkel binnen.

DONNA

Over verboden vruchten gesproken, (*Tegen Catherina*) was Bob blij met je plannen? Over dat ramen lappen en zo.

Moedeloos schenkt Catherina voor zichzelf een glas wodka lime in en ploft neer op een krakend kistje.

CATHERINA

Die was de onschuld zelve. Ik was de enige voor hem.

Ze klokt een enorme slok naar binnen en staart vervolgens triestig voor zich uit.

CATHERINA (CONT.)

Wat een puinhoop.

DONNA

Wat? Mijn winkel of jouw leven?

Catherina kijkt om zich heen.

CATHERINA

Allebei.

ROBIN

Als Chris niet getrouwd was geweest of geen kinderen had gehad, dan...

BABETTE

(*Droog*) Als jij een vent was, dan had je een piemel. Als, als, als,

wat schiet je ermee op?

Robin maakt een machteloos gebaar.

ROBIN

(Gelaten) Het had niet zo hoeven lopen, anders voelt het zo triest.

CATHERINA

Je drinkt gewoon te weinig. Hier.

Ze schenkt een glas wodka lime in voor Robin, maar die weert af.

ROBIN

Nee, dank je.

CATHERINA

(Dringt aan) Neem nou maar.

Babette en Donna draaien zich om richting Robin en na een korte aarzeling neemt die het glas aan. Ze ruikt er even aan en neemt een slok.

ROBIN

Mm, best lekker.

CATHERINA

(Tevreden) Zie je wel?! Alles ziet er meteen rooskleuriger uit.

Ook Babette en Donna glimlachen. Dan staat Donna op:

DONNA

Als jullie klaar zijn, meiden.

Ze haalt vier blikken muurverf tevoorschijn en een doos kwasten en rollers.

BABETTE

(Verbaasd) Wat?!

Donna wijst naar een muur met donkere plekken.

DONNA

We beginnen met die muur.

Robin en Babette kijken haar stomverbaasd aan.

ROBIN

(Quasi-verontwaardigd) Eerst moeten we kandelaars in doosjes stoppen, daarna aroma-verdampers repareren en nou dit weer!

BABETTE

(*Ironisch*) 'Jullie kunnen wel een borrel gebruiken', zei ze!

Donna heeft haar blik al geopend.

DONNA

Handen uit de mouwen, dames!

Morrend komen haar vriendinnen overeind.

Onder de **TITELS**:

Oude overals worden aangetrokken, verfblikken worden opengemaakt, verf wordt in plastic bakken gegoten, rollers en kwasten worden ingedoopt.

CATHERINA

Shit, ik heb m'n goede schoenen aan.

ROBIN

Je bent een mooie, jij.

Donna houdt op met waar ze mee bezig is en kijkt op.

DONNA

(*Prevelt*) 'Bella Donna'.

Ze glimlacht tevreden.

DONNA (CONT.)

Ja, zo gaat het heten: 'Bella Donna'

Ze beginnen met z'n vieren dezelfde muur te verven.

31 INT. LOUNGE BERLAGE / AVOND 1

Nog helemaal bezweet van het anti-krakersfeest zit Bob op het bankje waar gewoonlijk de vier vriendinnen zitten. Naast hem luistert Jasper geduldig naar Bob die met zijn gevoelens worstelt.

BOB

'Wat er ook gebeurt', zei ze. Dat is toch duidelijk een hint, dat er iets gaat gebeuren?

JASPER

Dat weet je met vrouwen nooit. Ze kan willen dat het gebeurt of juist hopen dat het niet gebeurt. Of het kan allang zijn gebeurd.

Hiermee vrolijkt hij Bob duidelijk niet op.

BOB

Maar waarom zegt ze het dan? Moet ik nu iets gaan doen? Of bereidt ze me alleen voor op de klap?!

JASPER

(Lacht) Alsof je je daarop kunt voorbereiden!

Hij kijkt Bob doordringend aan.

JASPER (CONT.)

Die klap komt altijd onverwachts.

Hij pakt de lege glazen.

JASPER (CONT.)

(Luchtig) Pilsje?

Bob blijft in sombere gedachten achter, als Jasper naar de bar loopt. Op dat moment komt Chris de lounge binnen met in iedere hand een koffer.

CHRIS (TEGEN BOB)

Is deze plaats vrij?

Bob kijkt op uit zijn overpeinzing.

BOB

Ga zitten.

Chris zet z'n koffers neer en neemt plaats. Hij pakt een aantal papieren servetten en begint zijn gezicht droog te vegen. Ondertussen komt Jasper met twee nieuwe biertjes naar Bob teruggelopen.

JASPER (VERVOLGT)

Daarom heeft het geen enkele zin om je te verdiepen in die wijven. In wat ze denken...

Zonder hen aan te kijken:

CHRIS (VULT AAN)

En wat ze zeggen...

Bob en Jasper kijken even opzij naar de nieuwkomer die de papieren servetten tot een prop samenknijpt. Jasper gaat dan zitten en geeft Bob het biertje.

JASPER

Daar kom je toch niet uit.

Ze klinken hun glazen tegen elkaar.

JASPER (CONT.)

Op ons.

Zwijgend drinken ze hun biertjes leeg.

—————